

Nili descriptionem (N. Q. IV a cap. 2) in librum X trans-
tulisse Diels, ultimam mundi inundationem (III 27 sqq.)
in oppugnatione Ilerdae in l. IV ennarranda imitatum
esse Hosius evicerunt. neque dubito, quin plures libro-
rum IV—X versus Senecae placita sapiant (Stud. I
108 sqq. 127). neque vero multum inde subsidii ad
textum Senecae emendandum evadit, si ultima libri IV a
capita nunc deperdita excipis, quae Lucanus integra legit
et expressit.

Iisdem Quaestionibus, imprimis libris III et V, Aetnae
carminis auctor usus est, qui intra annorum 64 et 78
spatium illud conscripsit. hunc ipsum Lucilium fuisse e
Senecae epistula 79 nemo certis rationibus probavit
neque probabit, tamen suspicio non est semovenda
(Stud. I 107). manifestus enim est utriusque auctoris
consensus a multis interpretibus detectus et agnitus, qui
neque fortuito inter aequales de eadem materia locutos
intercedere neque ex eodem Graeco fonte emanare me
iudice potuit. quamquam enim sermo poeticus et figurae,
quibus spiritus ceteraeque naturae vires tamquam per-
sonae et animalia introducuntur, ad communem utrius-
que fontem redeunt, obstant tamen voces Latinae et
sententiolae mirum in modum conspirantes, ne Aetnae
carmen ante Naturales Quaestiones earum nulla ratione
habita compositum esse coniciamus. ne praefationes qui-
dem Senecae praeterisse videtur poeta, cf. VII 1 cum
Aetnae versibus 224 sqq. et 251 [et fortasse III praef. 3
cum Aetnae v. 24]. an tu illud placitum in fonte Graeco
fuisse putas? quid, quod alia quoque Senecae scripta
poetae innotuerunt? initium enim Herculis tragoediae
in Aetna expressum esse Carolus Catholy meus nuper
observavit, cf. Herc. v. 4 *quacumque Nereus porrigi*
terrás vetat et Aetnae v. 94 quacumque immensus se
terrae porrigit orbis extremique maris curvis incingitur
undis. neque igitur dubium, quin pendeat poeta a Seneca,
neque mihi quidem, quin Lucilius ille esse potuerit. atque
iam carmen miserrime traditum Naturalibus Quaestionibus